

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ
СПОМЕН ЗА ДВАМА

chitanka.info

*Помня как почувствах се човек:
Беше пролет, бяхме двама — млади,
беше вечер, вятъра бе лек,
кестени цъфтяха голобради.*

*Помня как седяхме двама с теб,
чакащи на пейката в тъмата,
мрежата от клони като креп,
милваше ни нежно по лицата.*

*Помня, че блещукаше луна,
помня, че тъмнееше балкана,
помня, че отрони се звезда,
като цвят в небесната поляна.*

*Нямаше ни птици, ни цветя;
Беше пролет още неродена,
Нямаше преструвка, суета;
Беше радост тук при нас стаена.*

*Нямаше съмнения и сплетни;
Нямаше въпроси — изтерзани;
Само ние бяхме там — сами,
само ние седяхме — замечтани.*

*Помня — тук почувствах се човек,
скътах светъл спомен във душата,
бях със теб, а вятъра бе лек,
гледах те на пейката в тъмата.*

*Истина ли беше или не?
Нямаше ли някаква измама?
Веч не помня: Как? Кога? Къде?
Само знам, че ние бяхме двама.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.